

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15CoP/40/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6720200289
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Klaudia Kosková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6720200289.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Klaudie Koskovej a členov senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a JUDr. Jaroslava Galla, vo veci starostlivosti o maloletého: Y. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zast. Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny A. ako kolíznym opatrovníkom, dieťa matky: R. T., rod. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX/X, H. W., zast. JUDr. Jánom Krnáčom, advokátom, IČO: 378 946 92, so sídlom Nám. SNP č. 70/36, 960 01 Zvolen a otca: Y. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. - U. XXX, o návrhu na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 14.08.2020, č.k. 5P/15/2020-124, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu v III. až VII. výroku potvrdzuje.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd rozhodol tak, že:

„I. Súd zveruje maloletého Y. V., rod. V., nar. XX.XX.XXXX do osobnej starostlivosti matky R. T., rod. T., nar. XX.XX.XXXX.

II. Maloletého Y. V., rod. V., nar. XX.XX.XXXX sú v bežných veciach oprávnení zastupovať a spravovať jeho majetok obaja rodičia.

III. I. Y. V., rod. V., nar. XX.XX.XXXX je počnúc od 01.01.2020 povinný prispievať na výživu maloletého Y. V., rod. V., nar. XX.XX.XXXX sumou vo výške 120 Eur mesačne, vždy do každého 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky R. T., rod. T., nar. XX.XX.XXXX s tým, že zameškané výživné za mesiac január roku 2020 vo výške 120 Eur, zameškané výživné za mesiac február roku 2020 vo výške 120 Eur, zameškané výživné za mesiac marec roku 2020 vo výške 120 Eur, zameškané výživné za mesiac apríl roku 2020 vo výške 120 Eur, zameškané výživné za mesiac máj roku 2020 vo výške 120 Eur, zameškané výživné za mesiac jún roku 2020 vo výške 120 Eur, zameškané výživné za mesiac júl roku 2020 vo výške 120 Eur, celkom zameškané výživné v sume 840 Eur je otec povinný zaplatiť k rukám matky v lehote do 31.12.2020.

IV. Otec Y. V., rod. V., nar. XX.XX.XXXX je oprávnený stýkať sa s maloletým Y. V., rod. V., nar. XX.XX.XXXX

každý párny týždeň v roku v stredu od 15.30 hod. do 18.00 hod., v sobotu od 9.00 hod. do 18.30 hod.,
v nedeľu od 9.00 hod. do 18.30 hod. a
každý nepárny týždeň v roku v utorok od 15.30 hod. do 18.00 hod. a štvrtok od 15.30 hod.
do 18.00 hod.

V. Otec je oprávnený i povinný prevziať si maloleté dieťa v stanovené dni a hodiny pred bydliskom matky a matka je oprávnená i povinná na stanovenom mieste, v stanovené dni a hodiny maloleté dieťa otcovi odovzdať so všetkými potrebnými vecami a pripraviť ho na stretnutie s otcom.

VI. Otec je oprávnený i povinný v stanovené dni a hodiny maloleté dieťa odovzdať matke pred jej bydliskom so všetkými potrebnými vecami a pripraviť ho na stretnutie s matkou.

VII. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.“

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že po vykonanom dokazovaní a po právnom zhodnotení veci okresný súd dospel k záveru, že návrhu na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletého je potrebné vyhovieť. Rodičia maloletého nežijú spolu a k dohode o úprave ich rodičovských práv a povinností k maloletému neboli schopní dospieť. Maloletý má len tri roky, je prirodzené, že je citovo naviazaný na matku, ktorá má pre maloletého vytvorené vhodné podmienky, oproti tomu otec maloletého tieto podmienky vo svojej domácnosti pre maloletého doposiaľ nevytvoril. Súd preto maloletého zveril do osobnej starostlivosti matky. Otec maloletého navštevuje bez predchádzajúcej dohody a súhlasu matky v jej domácnosti na dennej báze. Maloletého si z domácnosti matky odvezie a naspäť privezie v podstate ako mu to vyhovuje. Matkou navrhovaná úprava styku je nateraz podľa názoru súdu postačujúca na to, aby si maloleté dieťa budovalo potrebný vzťah s otcom, naučilo sa u otca aj prespávať, a aby si zvykalo na potrebný režim. Uvedenú úpravu styku otca s maloletým považoval súd za plne súladnú so záujmami a potrebami maloletého aj kolízny opatrovník. Rodičom nič nebráni tomu, aby sa v jednotlivých prípadoch dohodli na širšom rozsahu styku s maloletým. Rodičia sa nezhodli ani v otázke výšky výživného na maloletého. Vzhľadom na výdavky maloletého mal okresný súd, ako aj opatrovník za to, že požadovaná výška výživného v sume 120,- Eur je primeraná a dôvodná vzhľadom na vek a potreby maloletého, pričom okresný súd uviedol, že takto určené výživné, ktoré má otec maloletého platiť, nebude pokrývať ani len 50% oprávnených výdavkov na maloletého. Pokiaľ sa týka zárobkových pomerov otca maloletého dieťaťa, otec sa podľa názoru súdu správa a koná účelovo tak, aby jeho zárobkové pomery neboli overiteľné a preskúmateľné. Otec maloletého nemá bankové účty a deklaruje príjmy len na úrovni 200-250,- Eur mesačne. Otec však súdu nepredložil podklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov, a preto okresný súd predpokladal, že výška jeho priemerného mesačného príjmu predstavuje až 20 násobok sumy životného minima (rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15CoP/8/2016 zo dňa 18.02.2016). Súd mal za to, že skutočný príjem otca maloletého je podstatne vyšší, ako deklaruje. Pokiaľ ide o zameškané výživné v sume 840,- Eur, súd určil otcovi lehotu na zaplatenie zameškaného výživného do konca roka 2020, pričom prihliadol na tú skutočnosť, že otec maloletého si vyživovaciu povinnosť od začiatku roku 2020 neplnil vôbec, hoci si ju plniť mal. Rozhodnutie oprel o ust. § 28 ods. 1, 2, 3; § 62 ods. 1, 2, 4, 5; § 63 ods. 1; § 65 ods. 1; § 75 ods. 1; § 77 ods. 1 Zákona o rodine. O trovách konania rozhodol podľa § 52, § 57 CMP.

3. Proti rozsudku podal odvolanie otec, a to proti výrokom III. a IV. napadnutého rozsudku. Uviedol, že je pravda, že nepreukázal pred okresným súdom svoje tvrdenia ohľadom jeho príjmu z prevádzkovania živnosti a nákladov na svoje živobytie, nemal ich k dispozícii, a preto ich predkladá až v odvolacom konaní. Celková výška jeho nevyhnutných nákladov predstavuje cca sumu 449,- Eur. Jeho mesačný príjem z prevádzkovania živnosti je cca 540,- Eur. Má za to, že výška výživného na jeho syna by mala byť adekvátne k výške jeho mesačného príjmu, aby sa otec nezadlžoval, a preto navrhuje, aby bolo určené výživné vo výške 80,- Eur mesačne na maloletého. Pokiaľ sa týka úpravy styku s maloletým, žiadal, aby bol styk s jeho synom stanovený tak, že sa otec bude stretávať s maloletým každý párny týždeň v roku v pondelok, stredu a v piatok od 16:30 hod. do 19:00 hod., v sobotu od 9:00 hod. do nedele 19:00 hod. a každý nepárny týždeň v roku v pondelok, v stredu a v piatok od 16:30 hod. do 19:00 hod. Zmenu úpravy styku odôvodnil tým, že pre získanie a udržanie príjmov z prevádzkovej živnosti, ktorej sa otec venuje, a z ktorej je povinný platiť súdom určené výživné, je nútený pracovať aj po súdom určenom čase 15:30 hod., ak chce so synom stráviť viac času cez pracovný týždeň. Rozsudok okresného súdu preto žiadal zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.

4. Matka navrhla rozsudok okresného súdu potvrdiť ako vecne správny. Odvolanie otca považuje za nedôvodné. Poukázala na to, že sa jedná skôr o ďalší prejav priekov a obštrukcií zo strany otca. Otec ani na pojednávaní 14.08.2020 nepredložil žiadny relevantný dôkaz o jeho skutočných zárobkových pomeroch a možnostiach, nepredniesol žiadny návrh na doplnenie dokazovania, k vykonanému dokazovaniu sa nevyjadril a v rámci záverečného prednesu sa obmedzil jedine na klamlivé tvrdenie vo vzťahu k zameškanému výživnému a tvrdenie, že ním poukazované výživné pôjde na dom matky. Otec vo svojom nekorektnom, zavádzajúcom a protirečivom prístupe pokračuje aj v odvolacom konaní. V odvolacom konaní otec produkuje tvrdenie o mesačnom príjme zo živnosti vo výške približne 540,- Eur, pričom pred okresným súdom deklaroval príjem na úrovni 200-250,- Eur. Ďalej produkuje tvrdenia o jeho údajných nevyhnutných nákladoch cca 449,- Eur, ktoré popisuje spôsobom, keď zamieňa, zmiešava, či spája svoje životné náklady a náklady na podnikanie, čo sú dve rozdielne kategórie a veličiny. Daňové priznanie nemá reálnu vypovedaciu hodnotu. Z akých prostriedkov by otec napríklad hradil náklady na cesty za maloletým synom z U. do H. W. a späť (vzdialenosť 51 km), ktorých sa dožaduje 4x, resp. 3x do týždňa, pričom do mesiaca by počet jász činil 14 a najjazdená vzdialenosť by predstavovala najmenej 714 km. Pokiaľ sa týka odvolania voči úprave styku, otec napriek tomu, že nemá vytvorené vhodné podmienky pre bezpečné a starostlivé bývanie maloletého syna, nerešpektuje skutočné potreby maloletého a nemá s ním vytvorený vyvážený vzťah, bez ďalšieho zdôvodnenia napáda aj výrok ohľadom úpravy styku, neberúc v úvahu ani základný režim a potreby dieťaťa, ktoré matka pred súdom prezentovala. Skutočný postoj otca k záujmom a potrebám dieťaťa najvýstižnejšie dokresľuje správanie otca v období po vynesení rozsudku, kedy bez vedomia a súhlasu matky prišiel so švagrom do bydliska matky, zobral veci patriace dieťaťu (postieľku, kočky, tablet), dieťa bolo z tejto situácie nešťastné až vystresované, uplakané, čo sa podpísalo aj na somatickom a psychickom stave dieťaťa do takej miery, že na odporúčanie detskej lekárky je dieťa objednané k vyšetreniu u detskej psychologičky. Otec sa naďalej nevhodne správa aj k matke maloletého dieťaťa, a to pred maloletým. Otec používa maloleté dieťa ako nástroj na vybavovanie si svojich účtov s matkou, a jeho správanie nesmeruje ku konsolidácii a stabilizácii vzájomných vzťahov medzi rodičmi a maloletým synom.

5. Konanie vo veciach starostlivosti súdu o maloletých je upravené zák. č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“).

6. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak (zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“).

7. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako odvolací súd po preskúmaní odvolania bez viazanosti rozsahom odvolania (§ 65 CMP), bez viazanosti odvolacími dôvodmi (§ 66 CMP), bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP), rozsudok okresného súdu potvrdil ako vecne správny v súlade s § 387 ods. 1, 2 CSP v odvolaní napadnutej časti.

8. Konania vo veciach starostlivosti súdu o maloletých možno začať aj bez návrhu, preto odvolací súd nebol viazaný rozsahom odvolania v zmysle § 66 CMP, ani odvolacími dôvodmi.

9. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

10. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

11. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, a preto sa v odvolaní napadnutej časti obmedzuje len na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia s uvedením ďalších dôvodov.

12. Po preskúmaní rozhodnutia okresného súdu na základe odvolania otca maloletého dieťaťa, odvolací súd považuje rozhodnutie okresného súdu v odvolaní napadnutej časti za vecne správne. Rozhodnutie okresného súdu vychádza zo správnych skutkových a právnych záverov. O výživnom rozhodol na základe odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa s prihliadnutím na jeho vek, ako aj vzhľadom na schopnosti, možnosti a majetkové pomery otca maloletého dieťaťa. Vo vzťahu k určeniu výživného na

maloleté dieťa, súd prvej inštancie správne poukázal na ust. § 62 ods. 1, 2 Zákona o rodine, podľa ktorého plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť, pričom obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

13. Vyživovacia povinnosť rodičov voči deťom predstavuje pilier systému zákonnej povinnosti poskytovať výživu. Cieľom tejto právnej úpravy je zabezpečiť výživu ekonomicky najslabšej skupine osôb v spoločnosti, a to deťom. Povinnými subjektmi v takomto prípade sú vždy rodičia dieťaťa, t. j. matka a otec. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov voči deťom je obmedzené na obdobie, kým dieťa nie je schopné samo sa živiť. Čo sa týka povinnosti rodičov prispievať na výživu svojich detí, je potrebné prihliadať na faktory nielen na strane oprávnenej osoby, to znamená, prihliadať na odôvodnené potreby maloletého dieťaťa, ale aj na strane povinnej osoby. Na strane povinného, teda v tomto prípade otca maloletého dieťaťa, sú to v prvom rade jeho zárobkové možnosti a schopnosti, a to vzhľadom na subjektívne a objektívne podmienky, majetkové pomery, životnú úroveň, počet iných vyživovacích povinností a pod.

14. Určenie výšky výživného je individuálne v každom jednom prípade. Vodiacom zásadou na určenie výšky výživného na strane povinného je miera jeho schopností, možností a majetkových pomerov, a na strane oprávneného zásada, že deti majú právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov, to znamená, že ich životná úroveň má byť približne rovnaká ako je životná úroveň toho ktorého rodiča.

15. Odvolanie otca odvolací súd nepovažuje za dôvodné a v plnom rozsahu sa stotožňuje s argumentáciou matky uvedenou vo vyjadrení k odvolaniu otca.

16. Okresný súd pri určení výživného otcovi maloletého dieťaťa správne poukázal na to, že otec maloletého dieťaťa koná účelovo tak, aby jeho zárobkové pomery neboli overiteľné a preskúmateľné, pričom okresný súd postupoval správne, keď neuveril tvrdeniu otca ohľadom jeho príjmu v sume 200-250,- Eur mesačne, čo náležite okresný súd odôvodnil v bodoch 28., 29. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, a odvolací súd sa s jeho úsudkom v plnom rozsahu stotožňuje. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v odvolaní otec produkuje ďalšie tvrdenie o jeho mesačnom príjme zo živnosti, a to vo výške cca 540,- Eur, čo svedčí skutočne o jeho zavádzajúcom a protirečivom prístupe, tak ako na to poukazuje matka vo svojom vyjadrení k odvolaniu otca. Pokiaľ otec v odvolacom konaní doložil daňové priznanie, tu odvolací súd poukazuje na to, že daňové priznanie nemá reálnu vypovedaciu hodnotu a nesvedčí o jeho skutočnom príjme. Samotné daňové priznanie predložené zo strany otca nie je možné považovať za splnenie povinností, ktoré mu vyplývajú z § 63 ods. 1 Zákona o rodine (7CoP 199/2014 KS KE).

17. Vzhľadom na správanie sa otca pred okresným súdom ohľadom splnenia povinnosti otca v zmysle § 63 ods. 1 Zákona o rodine, okresný súd správne vychádzal pri určení výšky výživného z predpokladaného príjmu otca vo výške jeho priemerného mesačného príjmu, ktorý predstavuje až 20 násobok sumy životného minima (rozsudok KS BB sp. zn. 15CoP/8/2016 zo dňa 18.02.2016). Príjem otca je teda logicky vyšší, než aký deklaroval pred okresným súdom, t.j. 200-250,- Eur mesačne, a to už aj vzhľadom na jeho mesačné výdavky, ktoré uviedol, a na ktoré poukázal vo svojom odvolaní. Argumentácia otca, že okresný súd pri určení výšky výživného neprihliadol dostatočne objektívne na jeho nevyhnutné výdavky spojené s prevádzkovaním živnosti, ako aj výdavky týkajúce sa jeho nevyhnutných osobných životných nákladov, z hľadiska určenia výživného nie je rozhodujúca, pretože plnenie si vyživovacej povinnosti má prednosť pred inými záväzkami ako aj výdavkami rodičov, tak ako na to správne poukázal okresný súd v bode 30. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia (posledná veta). O účelovosti tvrdení otca ohľadom jeho príjmu jednoznačne svedčí aj tá skutočnosť, že počas konania pred okresným súdom otec prejavil ochotu prispievať na výživu na maloletého aj sumou 120,- Eur mesačne, avšak len pod podmienkou, že sa bude môcť s maloletým stýkať denno-denne. Správne potom okresný súd mal za to, že skutočný príjem otca maloletého je podstatne vyšší, ako sám otec deklaroval pred okresným súdom.

18. Otec v odvolaní voči úprave styku neuviedol žiaden podstatný argument, že úprava styku, tak ako o nej rozhodol okresný súd vo výrokoch IV. (V., VI. - závislé výroky) nie je správna, postačujúca. Okresný súd veľmi citlivo pristúpil k úprave styku otca s maloletým a svoje úvahy dôsledne odôvodnil v bode 26. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia. S uvedenými závermi, ktoré okresný súd uviedol v predmetnom bode 26. svojho rozhodnutia, sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje a v

podrobnostiach naň odkazuje. Odvolací súd zdôrazňuje, že okresný súd komplexne vyhodnotil všetky okolnosti potrebné pre rozsah úpravy styku otca s maloletým dieťaťom. Pokiaľ otec namieta v odvolaní časový rozsah úpravy styku, tu odvolací súd dáva do pozornosti otca, že je potrebné v prvom rade brať zreteľ na maloleté dieťa, to znamená jeho vek a denný režim. Otec v odvolaní neuviedol žiaden relevantný dôvod na to, aby jeho návrhu bolo vyhovené. Vzhľadom na všetky okolnosti daného prípadu, je úprava styku okresným súdom na túto dobu dostatočná, a je v plnom záujme maloletého dieťaťa, pretože je v súčasnosti potrebné, aby maloleté dieťa vzhľadom na svoj vek si postupne budovalo vzťah k otcovi a postupne si zvykalo na prostredie u otca.

19. O trovách odvolacieho konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1, § 52 a § 57 CMP, keď o povinnosti nahradiť trovy konania, ak nejde o trovy konania štátu, rozhoduje súd len na návrh. V zásade v nesporovom konaní platí, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak. V mimosporových konaniach upravených týmto zákonom platí zásada, že žiadny z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ktoré si v konaní platil (§ 49 CMP). Každý z účastníkov si teda sám znáša trovy, ktoré v konaní platil. Civilný mimosporový poriadok však pripúšťa výnimky, a to v § 53 až 55 CMP. V rozhodovanom prípade o takúto výnimku nejde, keď odvolací súd nezistil žiadne okolnosti prípadu, pre ktoré by bolo spravodlivé trovy konania priznať.

20. O veci senát krajského súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie ani na základe výzvy na plnenie (§ 379 ods. 1 a 2 CMP), môže mu súd uložiť pokutu do 1.000,- € (§ 382 ods. 1 CMP), rozhodnúť o zastavení výplaty rodičovského príspevku a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa (§ 383 ods. 1 CMP) alebo odňať maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a postarať sa o jeho odovzdanie tomu, komu bolo podľa rozhodnutia zverené, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnené premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať (§ 386 ods. 1 CMP) a to všetko aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 CMP).